

Kan je missen wat je nooit hebt gekend?
Men zegt van niet,
Maar 'k meen van wel,
Een onvervulde wens, te weten wie je bent...

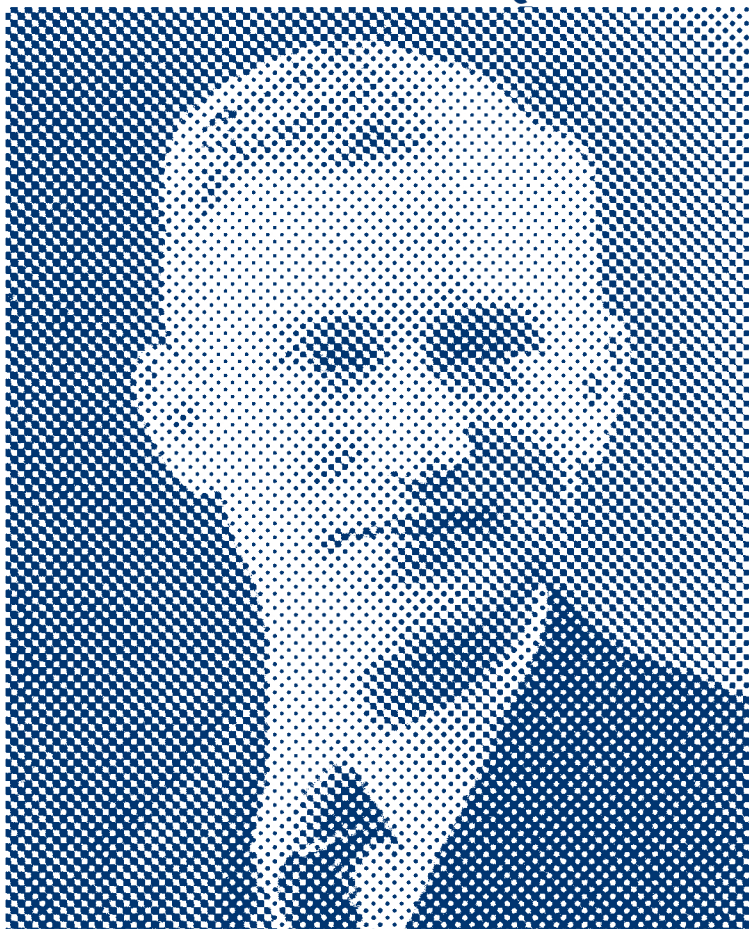
Jij, losgerukte wortel van onze boom,
Gestolen herinnering,
Nog voor ons verhaal begon,
Rauwe werkelijkheid, geen nare droom.

Maar toch ironisch het lot...
Ondanks je offer is je boom niet dood
En zonder ons gemis
Had onze boom
Nooit zo mooi gebot.

Roosje

Mark
03-10-1944

Urbain
01-10-1922
06-01-1945

Elena
Florian
Greetje

Onze grootvader, Urbain,
was pelotonoverste bij het
geheim leger. Om rantsoenzegels
te bekommen werd een postoverval
gepland in Aalst. Hij werd verraden
en op 12/08/1944 samen met zijn
kameraden opgepakt.

Onze oma was toen zeven maanden
zwanger. Het laatste beeld van haar
lieve man was een hand, wuivend met
een zakdoekje, door de tralies van de
gevangenis van Gent.

Zij was in het rood gekleed,
zodat hij haar gemakkelijk zou
herkennen. Ze zouden elkaar nooit
meer terugzien.

Oma vertelde nog dat ze opgelucht
was toen haar man op 31/08/1944
werd weggebracht naar een
werkkamp in Duitsland...

Zij wist toen nog niets van de
mensonterende concentratiekampen.
Urbain kwam terecht in Neuengamme
en werkte op de scheepswerven van
Blohm & Voss waar hij is bezweken
op 06/01/1945.

Marie - Josée

Plek voor verbinding en herinnering

Familieleden herdenken gevangenen
van het concentratiekamp Neuengamme
www.ort-der-verbundenheit.org

1922 – 1945 Urbain Van den Driessche